

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Стара Загора, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Велина Пенева

при участието на секретаря Тонка Т. Вълчева
като разгледа докладваното от Велина Пенева Гражданско дело №
20225530103895 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, вр. с чл. 225 ал. 2 от КТ.

Постъпила е искова молба от Д. З. Г., в която твърди, че по силата на сключен трудов договор №0-346/09.09.2021г. започнала работа при ответника - Детска градина №10 „Светлина“ в град Стара Загора, на длъжност „учител по музика“ в детска градина, категория персонал педагогически, считано от 13.09.2021г. Трудовият договор бил сключен на основание чл.68, ал.1, т.1 от Кодекса на труда за периода от 13.09.2021г. до 31.05.2022г., на непълно работно време - 4 часа на ден. През останалите 4 часа на ден ищцата била назначена в Детска градина №29 „Славейче“ също в град Стара Загора. Там също била със сключен трудов договор, за периода от 15.09.2021г. до 31.05.2022г. През периода на действие на трудовите й договори ищцата изпълнявала стриктно задълженията си, в дух на разбирателство и уважение и към двете директорки. Седмица преди да изтече срока на договорите провела разговор и с двамата работодатели, за това дали щели да удължат срока на договорите й, и дали искали да продължила да работи и занапред при тях. И двете директорки изразили желание да продължат да работят заедно, като обяснили на ищцата, че през летните месеци, нямало да се провеждат занимания по музика, поради което щяла да замества колегите си учители. След няколко дни ищцата разбрала, че била бременна, и го съобщила, като изрично заявила, че искала да работи, а не да излиза в болнични. Чувствала се добре здравословно и нямало никаква пречка да изпълнявала задълженията си. След съобщаване на новината за бременността й директорката на Детска градина №29 „Славейче“ отказала да я назначи за нов период и с изтичане на срока на договора 31.05.2022г. отношенията им били прекратени. За целта била издадена Заповед №А-231/25.05.2022г., с

която на основание чл.325, т.3 от Кодекса на труда, трудовият договор на ищцата бил прекратен считано от 01.06.2022г. поради изтичане на срока му. Директорката на Детска градина №10 „Светлина“ също издала Заповед №321/25.05.2022г за прекратяване на трудовия договор на ищцата. Считано от 01.06.2022г. ищцата била освободена от длъжността „учител по музика“ на основание чл.325, ал.3 от Кодекса на труда. Едновременно с връчване на заповедта за прекратяване, работодателят, в лицето на директора на Детска градина №10 „Светлина“, предложил на ищцата да бъде назначена по заместване на друг служител в детската градина, изпълняващ длъжността „учител в детска градина“. Ищцата приела. На 31.05.2022г. ѝ бил предоставен за подпис Трудов договор №322/31.05.2022г., в който било посочено, че правното основание за назначаването ѝ било чл. 68, ал.1, т.3 от Кодекса на труда, а именно за заместване на работник или служител, който отсъствал от работа. Посочената разпоредба отговаряла на това, което се били разбрали с директорката. Била назначена на пълен работен ден, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1200.00 лева. По надолу в текста на трудовия договор, в други условия, било посочено, че се касаело за времето от 01.06.2022г. до 30.06.2022г. Едва когато ѝ била връчена Заповед №336/23.06.2022г., за прекратяване на трудовия договор, сключен на 31.05.2022г., считано от 01.07.2022г., на основание чл.325, ал.1, т.3 от Кодекса на труда, ищцата разбрала, че не била назначена по заместване, а отново била назначена на срочен трудов договор. За причини за прекратяване на трудовия договор словесно било изписано-изтичане на уговорения срок. Ищцата считала, че, Заповед №336 от 23.06.2022г. за прекратяване на трудовия ѝ договор била незаконосъобразна, и я оспорвала. Заповед №336 от 23.06.2022г. на г-жа Йоанна Димитрова - Директор на Детска градина №10 „Светлина“ в град Стара Загора, била незаконосъобразна поради това, че с нея се прекратявал Трудов договор №322 от 31.05.2022г., който бил сключен в нарушение на закона. Уговорената в точка 5-та, буква „а“ от трудовия договор клауза за определен срок на трудовото правоотношение - от 01.06.2022г. до 30.06.2022г, тоест за един месец, била уговорена в нарушение на закона, тъй като липсвали основания за тази срочност. По отношение на срочните трудови договори по чл.68, ал.1, т.1 от КТ законодателят бил предвидил определени ограничения, както по отношение на срока, така и по отношение естеството на работата и условията, при които можели да се сключват - в изрично посочените случаи и предвидени изключения. При това ограничението за сключване на срочни трудови договори се отнасяло както за първоначално сключваните такива, така и за последващите им промени с допълнително споразумение /в този смисъл било Решение № 933/25.05.2005г. на ВКС по гр.д.№ 469/2003г., III г.о./. В трудовия договор не били посочени обстоятелствата, които налагали определянето на срок на договора, съобразно изискванията на ал.3 и ал.4 от същата разпоредба на чл.68 от КТ. Като правно основание за сключването му бил посочен чл.68, ал.1, т.3 от Кодекса на труда, а именно за заместване на работник или служител, който отсъствал от работа, но липсала на посочени данни -име и длъжност на замествания служител, както и наличието на клаузата в точка 5-та, буква „а“ за определен срок на трудовото правоотношение - от 01.06.2022г. до 30.06.2022г, тоест за един месец, го превръщали в срочен трудов договор по чл.68, ал.1, т.1 от КТ. Съгласно чл.68, ал.3 от КТ

срочен трудов договор по ал.1, т.1 можел да се сключи в два случая: за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, и с новопостъпващи работници/служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия. Случаят не попадал в нито една от тези хипотези. С оглед естеството на заеманата длъжност "учител в детска градина" и изпълняваните трудови функции, работата била с постоянен характер. Временни, сезонни или краткотрайни дейности по смисъла на чл.68, ал.3 от КТ били тези, които имали случаен и еднократен характер спрямо основния предмет на дейност на предприятието, зависели от сезонните условия или били с подчертано кратък срок на изпълнение /Решение № 359 от 6.04.2009г. на ВКС по гр.д.№ 2012/2005г., IV г.о., ГК/, каквито характеристики не били присъщи за длъжността "учител в детска градина". Същевременно ответникът, не бил предприятие в несъстоятелност или ликвидация. Съгласно чл.68, ал.4 от КТ във връзка с § 1, т.8 от ДР на КТ по изключение срочен трудов договор по чл.68, ал.1, т.1 от КТ за срок най-малко от една година, а по писмено искане на работника или служителя - и за по-кратък срок, можел да се сключва за работи и дейности, които нямали временен, сезонен или краткотраен характер. За наличието на тази хипотеза законодателят бил дал легална дефиниция на понятието "изключение" с разпоредбата на § 1, т.8 от ДР на КТ и то предполагало конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и др. обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му. Работодателят нито твърдял, нито бил посочил в трудовия договор, наличието на изключителни обстоятелства по смисъла на посочената разпоредба, за да бил налице валидно сключен срочен трудов договор. Трудов договор №322 от 31.05.2022г., между ищцата и ответника бил сключен в нарушение на разпоредбите на чл.68, ал.3 и ал.4 във вр. с § 1, т.8 от ДР на КТ, поради което и на основание чл.68, ал.5 от КТ трудовият договор следвало да се счита сключен за неопределено време. Прекратяването му на основание чл.325, ал.1, т.3 от КТ било незаконно поради неговата неприложимост. Поради това се оспорва Заповед №336 от 23.06.2022г. като незаконосъобразна, моли съда да я отмени и да признае уволнението ѝ за незаконно. Оспорената Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение се явявала незаконосъобразна и поради това, че като бременна служителка, ищцата се ползвала от закрилата на чл.333, ал.5 от Кодекса на труда. За бременните работнички и служителки била предвидена закрила при уволнение, като чл. 333, ал. 5 от КТ предвиждал, че бременна работничка или служителка, както и работничка и служителка в напреднал етап на лечение ин-витро, можела да бъде уволнена с предизвестие само на основание чл. 328, ал. 1, т. 1, 7, 8 и 12 от КТ, както и без предизвестие на основание чл. 330, ал. 1 и ал. 2, т. 6 от КТ. Случаят не попадал в изброените хипотези. Закрилата действала от момента на уведомяване на работодателя и удостоверяването на бременността, а ищцата уведомила работодателя. Тази закрила при уволнение включвала забрана за уволнение на бременната работничка или служителка с предизвестие, освен в следните случаи, изчерпателно изброени в КТ: „закриване на предприятието; отказ на бременната работничка или служителка да последва предприятието или поделението, в което работи, когато то се премества в друго населено място или местност; когато бременната заема длъжност, на

която е възстановен незаконно уволнен работник или служител, заемал преди това същата длъжност; при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор“. Закрилата включвала и забрана за уволнение на бременната работничка или служителка без предизвестие, освен в следните случаи, също изброени в КТ: „когато бременната бъде задържана за изпълнение на присъда или бъде дисциплинарно уволнена“. При дисциплинарното уволнение било необходимо предварително разрешение от Инспекцията по труда.

Искането до съда е да постанови решение, с което да признае уволнението за незаконно и да постанови неговата отмяна, да бъде възстановена ищцата на длъжността "учител детска градина" и да се осъди ответната страна да ѝ заплати на основание чл. 225, ал. 2 КТ разликата в размера на трудовото възнаграждение, на ищцата при ответника, и което получавала при настоящия си работодател си в размер на 490.00 лв, заедно със законната лихва, както и обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ за разликата в размера на трудовото възнаграждение, за периода от 06.08.2022г. до датата на провеждане на съдебното заседание по делото. Претендира разносните по производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответната страна, в който заявява, че оспорва предявените искове по основание, а по отношение на иска по чл.344, ал.1,т.3 от КТ и по размер.□ Ответникът не оспорва твърденията на ищцата, че по силата на Трудов договор № 0- 346/09.09.2021г. тя заемала длъжността „Учител по музика в детска градина“ в Детска градина „Светлина“ гр.Стара Загора за периода от 13.09.2021г. до 31.05.2022г., който трудов договор бил прекратен със Заповед № 321/25.05.2022г. на основание чл.325, ал.1,т.3 от КТ. Не се оспорва твърдението, че на 31.05.2022г. между ищцата и ответника бил сключен Трудов договор № 322 от същата дата за заемане на длъжността „Учител в детска градина“. Трудовият договор бил сключен по предложение на Директора на детската градина за заемане на длъжността „Учител в детската градина“ по заместване на отсъстващ служител - М. А. А.. Трудовият договор бил сключен на основание чл.68, ал.1,т.3 от Кодекса на труда, като в него изрично бил посочен и периода на отсъствие на замествания служител - 01.06.2022г. до 30.06.2022г. Със завръщането на титуляра на работа, което станало на 01.07.2022г., трудовото правоотношение на ищцата било прекратено с изтичане на уговорения срок - завръщането на замествания на работа. Прекратяването на трудовия договор при общите основания по чл. 325 от КТ, не се извършвало по волята само на една от страните по него, както било при основанията по чл. 326, чл. 327, чл. 328 и чл. 330 от КТ, а било в резултат на съгласуваната им обща воля след сключването му в хипотезата на чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ, или при сключването в хипотезите на чл. 325, ал. 1, т. 3- т. 5 от КТ, или наличието на други причини и юридически факти, които правели неизбежно прекратяването на трудовия договор- чл. 325, ал. 1, т. 6-т. 12 от КТ. Следователно, за да настъпил правният ефект на прекратяването на трудовия договор в хипотезата по чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ било достатъчно работодателя да уведомир писмено работника/служителя, че юридическият факт бил настъпил т. е. уговорения срок бил изтекъл и правоотношението се считало за прекратено, а не да била издавана заповед. В този смисъл

издадената от работодателя в настоящия случай заповед нямала предназначението да прекрати трудовото правоотношение, а единствено да уведоми служителя за това прекратяване, като посоченото в нея правно основание не се явявало задължителен за съдържанието ѝ реквизит, който трябвало да бъде съобразяван с осъществяването на предвидените за това фактически предпоставки. Независимо от това, посоченото в заповедта правно основание се явявало и приложимото такова в хипотезата, в която трудовият договор за заместване бил сключен при ясно и недвусмислено определяне на срока, за който бил сключен. Изтичането на еднозначно определения и уговорен срок за заместване, предпоставял прекратяване на трудовото правоотношение при изтичане на определения срок, което в настоящия случай работодателят бил съобразил като фактическо и правно основание в издадената своя заповед. Обективизираното в Заповед № 336 от 23.06.2022г. изявление за прекратяване на трудовия договор с изтичане на уговорения срок на завръщане на титуляра на работа - 01.07.2022г. по никакъв начин не опорочавало прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата. Трудов договор № 322 от 31.05.2022г. не бил сключен в нарушение на чл.68 от Кодекса на труда, поради което спрямо него не можело да намери приложение установената в чл.69 от същия нормативен акт презумпция, поради което предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 от Кодекса на труда бил неоснователен и същият не следвало да бъде уважаван. Акцесорният характер на останалите искове по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 от Кодекса на труда определял тяхната неоснователност, поради неоснователността на предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 от Кодекса на труда. При условията на евентуалност ответникът прави възражение за недействителност на трудов договор № 322 от 31.05.2022г. поради това, че същият бил сключен в нарушение на императивни правни норми. Съобразно чл.213, ал.1 от Закона за училищното и предучилищното образование длъжностите на педагогическите специалисти, в т.ч. длъжността „учител“ се заемали от български граждани, придобили висше образование в съответното на длъжността професионално направление съгласно Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления и професионална квалификация, необходима за изпълнение на съответната длъжност, като в ал.5 на същата разпоредба било поставено изискването, според което учителска длъжност да се заемала от лица с висше образование по специалност от професионално направление съгласно Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления и професионална квалификация "учител". Към момента на сключване на договора и настоящия момент ищцата не притежавала необходимата за изпълнение на длъжността професионална квалификация „учител“ като за заемането на тази длъжност, не могли да бъдат приложени предвидените в чл.213 от Закона за училищното и предучилищно образование изключения. Поради тази причина, поради допуснато противоречие със Закона за училищното и предучилищно образование, трудовото правоотношение на ищцата за заемане на длъжността „Учител в детска градина“ се явявало незаконно, чиято недействителност следвало да бъде прогласена на основание чл.74 от Кодекса на труда. При условията на евентуалност, ответникът счита, че предявеният на основание чл.344, ал.1, т.2 от Кодекса на труда иск се явявал на самостоятелно основание неоснователен. Моли да бъдат отхвърлени предявените искове като неоснователни и

недоказани. Претендира разноски.

В първото съдебно заседание се явява ищцата с процесуалния си представител адв. А., за ответника се явява адв. Ц., изслушана е съдебно-икономическа експертиза.

Допуснато в съдебно заседание е изменение на иска на основание чл.214 ГПК предявен по чл.225 ал.1 КТ, като от ищцата се претендира от ответната страна сумата от 167,04лв представляваща разлика в размера на дължимото обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнение за периода от 01.07.2022г. до 06.07.2022г. вкл.

Допуснато е изменение на иска на осн. чл.214 ГПК предявен от ищцата срещу ответната страна по чл. 225 ал.2 КТ за сумата от 6,60лв представляваща размера на дължимото обезщетение за периода от 06.07.2022г. до 07.07.2022г. за разлика в размера на трудовото възнаграждение което ищцата е получавала в Детска градина №10 „Светлина“ и това, което получава при работодателя си в момента.

Прекратено на осн. чл.233 ГПК е частично производството по настоящото дело в частта, в която е предявен иск по чл.225 ал.2 КТ от ищцата срещу ответната страна за присъждане на обезщетение за разликата в размера на трудовото възнаграждение за периода от 06.08.2022г. до датата на провеждане на съдебното заседание по делото.

Приложен по делото е трудов договор №0-346/09.09.2021г. сключен между Детска градина №10 „Светлина“ и Д. З. Г., за длъжност „учител по музика“ в детска градина, категория персонал педагогически, на непълно работно време 4 часа в дните понеделник, сряда и петък. Договора е сключен за времето от 13.09.2021г. до 31.05.2022г. регламентиран е срок на предизвестие по чл.326 ал.2 КТ един месец еднакъв за двете страни.

Приложена по делото е Заповед №321/25.05.2022г., с която на основание чл.325 ал.3 КТ трудовия договор на ищцата бива прекратен като причини за прекратяване на договора се сочи изтичане на уговорения срок. Заповедта е получена срещу подпис от ищцата на 31.05.2022г.

Приложен по делото е трудов договор №А-293/14.09.2021г. сключен между ищцата и Детска градина №29 „Славейче“ за длъжността учител по музика. Договора е сключен за определен срок от 15.09.2021г. до 31.05.2022г., със срок на предизвестие 2 месеца за двете страни, но не повече от остатъка на договора.

Със Заповед №А-231/25.05.2022г. приложена по делото трудовия договор с ищцата на длъжност учител по музика в Детска градина №29 „Славейче“ гр. Ст. Загора е прекратен. Заповедта е връчена на 26.05.2022г. срещу подпис.

Приложен по делото е трудов договор №322/31.05.2022г. сключен между Детска градина №10 „Светлина“ и Д. З. Г., за времето от 01.06.2022г. до 30.06.2022г., на длъжност „учител“ в детска градина, срок на предизвестие 1 месец еднакъв за двете страни.

Налице по делото е Заповед №336/23.06.2022г. с която е прекратен трудовия договор на ищцата с Детска градина №10 „Светлина“. Заповедта е връчена на 23.06.2022г. срещу подпис на ищцата.

Приложен по делото е трудов договор №10/007.2022г. сключен между „Онези“ ЕООД като работодател и ищцата, за длъжността „технически сътрудник“. Трудовия договор е сключен като безсрочен.

Видно от заключението по съдебно-икономическата експертиза е, че за периода от прекратяването на трудовото правоотношение 01.07.2022г. до датата на исковата молба 08.08.2022г. или за 1 м. и 6 р. дни обезщетението е 1344,32лв-брутен размер. За периода от прекратяването на трудовото правоотношение 01.07.2022г. до датата на насроченото съдебно заседание 07.10.2022г. или за 3м. и 5 дни обезщетението е 3738,64лв –брутен размер.

Приложени по делото са издадени от „Онези“ ЕООД на ищцата: фиш за заплати за юли 2022г., фиш за заплати за август 2022г., фиш за заплати за септември 2022г.

Приложено по делото е копие на Диплома за висше образование на ищцата издадена от Югозападен университет „Неофит Рилски“ за специалност Българска народна хореография, професионална квалификация хореограф-педагог.

Налице по делото е Уверение №1309/26.11.2022г. за ищцата издадено от Педагогически факултет на Тракийски университет Ст. Загора, за това, че е записана през 2021/2022г. учебна година в летен семестър задочно обучение за висше образование на образователно квалификационна степен магистър по специалност специална педагогика-ресурсен учител.

Приложено по делото е Удостоверение издадено от „Онези“ ЕООД издадено на ищцата касаещо получен от последната брутен доход за периода от 06.07.2022г. до 30.09.2022г. общо за периода 214,76лв-брутен доход.

Приложен по делото е болничен лист за временна неработоспособност издаден на ищцата от 09.07.2022г.

Приложено по делото е допълнително споразумение към Трудов договор №10/05.07.2022г. между „Онези“ ЕООД и ищцата касаещо изменение на трудовия договор касаещо размера на трудовото възнаграждение.

Приложено по делото е Поименно разписание на длъжностите и заплатите към тях към 01.04.2022г. за Детска градина №10.

Приложено по делото е допълнително споразумение към Трудов договор №255/15.04.2022г. от 15.04.2022г. между Детска градина №10 „Светлина“ и М. А. А.. Приложена е и Заповед №320/31.05.2022г. касаеща разрешение за ползване на платен отпуск на М. А. А. от 02.06.2022г. до 01.07.2022г.

Приложена по делото е и длъжностна характеристика на М. А. А. на длъжност старши учител детска градина, както и Диплома за висше образование на М. А. А. издадена от Педагогически факултет на Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ за завършен три годишен курс на обучение по специалност предучилищна педагогика, присъдена квалификация: Детски учител, специализация: физическо възпитание. Приложено е свидетелство за професионална квалификационна степен на М. А. А. издадено от Тракийски

университет Ст. Загора.

Приложено по делото е трудово досие на Д. З. Г..

Приложена по делото е Справка за всички подадени уведомления по чл.62 ал.5 от КТ за ищцата през периода от 13.09.2021г. до 13.09.2021г.

Налице по делото са копия от месечен работен график за м.07.2022г. и съответна декларация образец 1 за същия месец.

От правна страна:

С отговора на исковата молба от ответната страна е направено възражение за недействителност на трудов договор №322/31.05.2022г. поради това, че същия е сключен в нарушение на императивни правни норми. Сочи се чл.213, ал.1 от Закона за училищното и предучилищното образование длъжностите на педагогическите специалисти, в т.ч. длъжността „учител“ се заемали от български граждани, придобили висше образование в съответното на длъжността професионално направление съгласно Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления и професионална квалификация, необходима за изпълнение на съответната длъжност.

Установява се по делото, че ищцата е назначена с трудов договор № 322/31.05.2022г. в Детска градина №10 „Светлина“ гр. Ст. Загора на длъжност „учител“ в детска градина, категория персонал : педагогически с шифър на класификатора на длъжностите 23425002. Според чл.213 ал.5 от ЗУПО Учителска или възпитателска длъжност се заема от лица с висше образование по специалност от професионално направление съгласно Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления и професионална квалификация "учител". Регламентирано обаче в чл.213 ал.9 от ЗУПО е, че учителска длъжност по учебен предмет или модул от професионалната подготовка, както и от специализираната подготовка може да се заема и от лица със завършено висше образование по съответната специалност и без професионална квалификация "учител". В Наредба № 15 от 22 юли 2019г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти в чл. 2 е регламентирано, че: Учителските длъжности в детските градини, училищата и центровете за подкрепа за личностното развитие, включително и на ресурсните и болничните учители, са:1. учител;2. старши учител;3. главен учител. Според чл.3 ал.2 от Наредбата: Учителска длъжност може да се заема и от лице без висше образование и без професионална квалификация "учител" в случаите по чл. 213, ал. 8 от Закона за предучилищното и училищното образование или от лица със завършено висше образование, но без професионална квалификация "учител" в случаите по чл. 213, ал. 9 - 11 от Закона за предучилищното и училищното образование. Предвид изложеното и факта, че ищцата притежава съгласно Диплома за завършено висше образование завършено такова и професионална квалификация хореограф-педагог се обосновава извод, че се вменява в изключението регламентирано в нормата на чл.213 ал.9 ЗУПО, тоест договора е действителен.

Безспорно се установява и не се спори от страните, че е налице сключен трудов

договор № №322/31.05.2022г, на основание чл.68 ал.1 т.3 КТ, в същия е посочено, че е сключен за определен срок за времето от 01.06.до 30.06.2022г., със Заповед №336 договора е прекратен считано от 01.07.2022г. тоест със изтичане на срока. Трудовия договор е подписан от ищцата, Заповедта ѝ е връчена срещу подпис. Действително в договора не е посочено име и длъжност на замествания служител, но пък е регламентиран срок на действието му. Трудовият договор сключен при условията на чл. 68, ал. 1, т. 3 КТ, е вид срочен трудов договор за определяем срок, който се сключва за заместване на отсъстващ работник или служител . Срокът по трудовия договор за заместване се определя от продължителността на отсъствието на работника или служителя – титуляр на длъжността. Необходимо негово съдържание е изричното посочване на името на титуляра на длъжността, за заместването на който се същият се сключва, както и факта, че този договор се сключва до неговото завръщане на работа. Тези обстоятелства са особено важни, защото изразяват клаузата „срок” в договора, определят трудовата функция, мястото на работата и създават типичното за неговото прекратяване основание по чл. 325, т. 5 КТ. Независимо от това договора е прекратен на осн. чл.325 ал.1 т.3 от КТ, което се явява незаконосъобразно. Предвид горното се обосновава извода, че Заповед №336 е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, още повече, че в отговора на исковата молба се сочи и името и името на замесвания служител, което по своята същина е съдебно признание на факт.

Предвид уважаване иска по чл. 344 ал.1 т.1 следва да бъдат уважени исквете по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225 ал. 2 от КТ.

По отношение иска по чл.344 ал.1 т.2 от КТ – искът е конститутивен и с него се упражнява субективното преобразуващо право да се възстанови съществуването на трудовото правоотношение между работника или служителя и работодателя. Според т.р. №2/2012г. по т.д. №2/2012г. на ОСГК на ВКС това право на работника или служителя възниква от незаконното уволнение и то предпоставя признаването му за незаконно и неговата отмяна, но също така и съществуването към момента на постановяването на решението на материалното субективно преобразуващо право на възстановяване. Когато уволнението бъде признато за незаконно но междувременно срокът на трудовия договор е изтекъл искът за възстановяване на предишната работа се отхвърля. Тоест така предявения иск по чл.344 ал.1 т.2 от КТ се явява неоснователен поради изтичане на срока на трудовия договор и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По отношение на закрилата по чл. 333 ал. 5 КТ следва да се има предвид, че не важи в случаите на прекратяване на трудовия договор с изтичане на уговорения срок – чл. 325, ал.1, т. 3 КТ. От текста на закона следва, че закрилата на работника по чл. 333 от КТ се прилага за прекратителните основание по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, а именно „с“ и „без“ предизвестие, а в случая прекратителното основание е извлечено от чл. 325, ал. 1 от КТ (където предизвестие принципно не се дължи) и не попада в обхвата на защита. Това е така, тъй като работничката е знаела предварително че договорът е срочен.

По разноските:

Ищцата претендира разноски същите са в размер на 600лв, за което е представен

договор за правна защита и съдействие, ответната страна също претендира разноски представен е списък с такива в размер на 960 лв с ДДС, както и договор за правна защита и съдействие. На осн. чл.3 от Тарифа за ДТ, които се събират от съдилищата по ГПК съдът определи държавна такса за първия иск 50лв, държавна такса по третия иск е в размер на 50 лв чл.1 от Тарифита. На осн. чл.78 ал.6 ГПК ответника следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата по бюджета на съдебната власт сумата от общо 100 лв държавна такса както и по сметка на РС Ст. Загора сумата от 150лв –възнаграждение за вещо лице. На осн. чл.78 ал. 1 ГПК ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски съразмерно с уважената част от искове в размер на 400 лв-адвокатско възнаграждение. На осн. чл.78 ал.3 ГПК ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски съразмерно с отхвърлената част от искове в размер на 320 лв адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран Старозагорски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА заповед №336/23.06.2022г. на директор Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора, ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова, с която на основание чл.325 ал.1 т.3 КТ е прекратено трудовото правоотношение на Д. З. Г. ЕГН: ***** с адрес ***.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. З. Г. ЕГН: ***** с адрес ***, иск против Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора, ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност: „учител“ , като неоснователен.

ОСЪЖДА Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора, ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова, да заплати на Д. З. Г. ЕГН: ***** с адрес *** сумата от 167,04лв представляваща обезщетение за времето през което е останала без работа за периода от 01.07.2022г. до 06.07.2022г. ведно със законната лихва за забава от 08.08.2022г. до окончателно изплащане на сумите.

ОСЪЖДА Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора, ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова, да заплати на Д. З. Г. ЕГН: ***** с адрес *** сумата от 6,60лв представляваща обезщетение за разликата в размера на трудовото възнаграждение, което ищцата е получавала в Детска градина №10 „Светлина и това, което получава от настоящия си работодател за периода от 06.07.2022г. до 07.07.2022г. ведно със законната лихва за забава от 08.08.2022г. до окончателно изплащане на сумите.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора,

ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова да заплати на Д. З. Г. ЕГН: ***** с адрес *** сумата от 400лв.- направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора, ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова да заплати по сметка в полза на РС Ст. Загора сумата от 100 лв държавна такса и сумата от 150лв –възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 Д. З. Г. ЕГН: ***** с адрес ***да заплати на Детска Градина №10 „Светлина“ Стара Загора, ЕИК 000801012, седалище и адрес на управление гр.Стара Загора, ул. „Проф. Митко Гогошев“ №37, представлявано от директора-Йоанна Петкова Димитрова сумата от 320лв.- направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок пред ОС Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____